

384

Besluit van 4 juli 1990, houdende herziening van het Organisatiebesluit volkshuisvesting (Organisatiebesluit volkshuisvesting)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 17 juli 1989, nr. MJZ17789032, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op de artikelen 75, tweede lid, 77, 81 en 84 van de Woningwet (Stb. 1964, 222);

Gehoord de Raad voor de Volkshuisvesting (advies van 8 mei 1989, nr. 159);

De Raad van State gehoord (advies van 19 maart 1990, no. W08.89 0397);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 29 juni 1990, nr. MJZ29690045, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1

Begripsbepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- b. raad: de Raad voor de Volkshuisvesting, bedoeld in artikel 74 van de Woningwet (Stb. 1964, 222);
- c. inspecteur-generaal: de inspecteur-generaal van de volkshuisvesting, bedoeld in artikel 79 van de Woningwet;
- d. inspecteur: een inspecteur van de volkshuisvesting als bedoeld in artikel 79 van de Woningwet.

Hoofdstuk 2

De Raad voor de Volkshuisvesting

Afdeling 1 Taak

Artikel 2

1. Tot de in artikel 74 van de Woningwet genoemde taak van de raad behoort in elk geval advisering omtrent:

- a. maatregelen op het gebied van de woningbouw en woningverbetering,
- b. maatregelen op het gebied van de financiering en exploitatie van woningen, en
- c. onderzoek en ontwikkeling betreffende de volkshuisvesting.

2. Tot de taak van de raad behoort voorts het op verzoek van de Tweede Kamer der Staten-Generaal uitbrengen van advies over bij die Kamer aanhangig gemaakte initiatief-voorstellen van wet. Een afschrift van een op verzoek van de Tweede Kamer der Staten-Generaal uitgebracht advies wordt door de raad aan Onze Minister gezonden.

Afdeling 2 Samenstelling

Artikel 3

1. De raad bestaat uit ten minste 15 en ten hoogste 47 leden, waaronder begrepen de voorzitter.

2. Onze Minister wijst, de raad gehoord, uit de leden van de raad ten minste één plaatsvervangend voorzitter aan.

Artikel 4

De benoeming van de vertegenwoordigers van organisaties die bij de volkshuisvesting en de gezondheidszorg zijn betrokken, geschiedt op de voordracht van de desbetreffende organisaties.

Artikel 5

1. De leden van de raad worden benoemd voor een periode van ten hoogste vier jaren.

2. Een aftredend lid kan, behoudens in de gevallen bedoeld in het derde lid, eenmaal voor een periode van ten hoogste vier jaren worden herbenoemd.

3. Uitsluitend in bijzondere gevallen, en alleen indien daartoe een gemotiveerd schriftelijk verzoek bij Onze Minister is ingediend, kan een lid als bedoeld in artikel 75, eerste lid, onderdeel a, van de Woningwet, twee maal voor een periode van ten hoogste vier jaren worden herbenoemd.

4. Een lid dat is benoemd ter vervulling van een tussentijds opgevallen plaats, wordt benoemd voor een periode, eindigend op het tijdstip waarop de benoeming van degene in wiens plaats dat lid is benoemd, zou zijn geëindigd.

Artikel 6

Het lidmaatschap van de raad eindigt in elk geval:

- a. met ingang van de eerste dag van de maand, volgend op de maand waarin het lid de leeftijd van 70 jaar heeft bereikt,

- b. met ingang van de dag waarop het lid wordt geïnstalleerd als lid van de Staten-Generaal, of
- c. met ingang van het tijdstip waarop de binding tussen het lid en de organisatie die hij vertegenwoordigt, is komen te vervallen, tenzij de desbetreffende organisatie Onze Minister schriftelijk heeft verzocht om voortzetting van het optreden van dat lid als haar vertegenwoordiger in de raad.

Artikel 7

1. Onze Minister en Onze Ministers van Binnenlandse Zaken, van Financiën en van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur kunnen ieder een vertegenwoordiger aanwijzen die de vergaderingen van de raad kan bijwonen.
2. Onze niet in het eerste lid genoemde Ministers kunnen, door tussenkomst van Onze Minister, ieder een vertegenwoordiger aanwijzen die de vergaderingen van de raad kan bijwonen.
3. Een vertegenwoordiger als bedoeld in het eerste of tweede lid, kan zich in de vergaderingen van de raad doen vervangen door een door die vertegenwoordiger aangewezen ambtenaar van het desbetreffende ministerie.

Artikel 8

De raad kan deskundigen uitnodigen deel te nemen aan de vergaderingen van de raad.

Afdeling 3 Inrichting en werkwijze

Artikel 9

1. De raad heeft een presidium, dat is belast met de voorbereiding en uitvoering van de besluiten van de raad.
2. De voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter dan wel, indien er meer dan één plaatsvervangend voorzitter is aangewezen, de plaatsvervangende voorzitters van de raad hebben in elk geval zitting in het presidium.
3. Het lidmaatschap van het presidium eindigt op het tijdstip waarop het lidmaatschap van de raad eindigt, behoudens herbenoeming als lid van de raad.

Artikel 10

1. De raad wordt bijgestaan door een secretaris, die voor de uitoefening van zijn taak uitsluitend verantwoording schuldig is aan de raad.
2. De secretaris is geen lid van de raad.
3. Onze Minister kan, op de voordracht van het presidium, aan de secretaris een of meer plaatsvervangende secretarissen toevoegen.
4. De raad heeft een secretariaat dat onder leiding staat van de secretaris.
5. Op de secretaris, de plaatsvervangende secretarissen en de overige medewerkers van het secretariaat is het bij of krachtens de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530) bepaalde van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

1. Het secretariaat ondersteunt de raad, het presidium en commissies als bedoeld in artikel 12 of 13, bij de uitoefening van hun onderscheidene taken.
2. Het secretariaat beheert de bescheiden betreffende de werkzaamheden van de raad, het presidium en de commissies.
3. De stukken die ter voorbereiding van een door de raad uitgebracht advies zijn opgesteld, worden door het secretariaat ter beschikking van Onze Minister gehouden.

Artikel 12

1. De raad stelt ten behoeve van de advisering omtrent onderzoek en ontwikkeling betreffende de volkshuisvesting een commissie in en kan ten behoeve van de advisering omtrent andere onderwerpen eveneens commissies instellen.
2. Een commissie als bedoeld in het eerste lid, wordt ingesteld voor ten hoogste vier jaren.
3. De in het tweede lid genoemde termijn kan telkens met ten hoogste vier jaren worden verlengd.
4. Binnen drie jaren na instelling van een commissie als bedoeld in het eerste lid, dan wel na verlenging van die instelling, brengt de commissie aan de raad een rapport uit, waarin de taakvervulling van de commissie aan een onderzoek is onderworpen en waarin een voorstel wordt gedaan omtrent het al of niet verlengen van de termijn van instelling van de commissie.

Artikel 13

1. De raad kan ter voorbereiding van een advies een bijzondere commissie instellen.
2. De instelling van een commissie als bedoeld in het eerste lid, eindigt op het tijdstip waarop de raad heeft besloten het desbetreffende advies al of niet vast te stellen.

Artikel 14

1. De raad wijst uit zijn midden de leden aan van een commissie als bedoeld in artikel 12 of 13.
2. De raad wijst uit de leden van een commissie als bedoeld in artikel 12 of 13, de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter aan.
3. De secretaris voorziet in het secretariaat van een commissie als bedoeld in artikel 12 of 13.

Artikel 15

1. De krachtens artikel 7, eerste lid, aangewezen vertegenwoordigers of hun plaatsvervangers kunnen de vergaderingen bijwonen van een commissie als bedoeld in artikel 12 of 13.
2. De krachtens artikel 7, tweede lid, aangewezen vertegenwoordigers of hun plaatsvervangers kunnen de vergaderingen bijwonen van een door Onze Minister aangewezen commissie als bedoeld in artikel 13.
3. Een commissie als bedoeld in artikel 12 of 13, kan deskundigen uitnodigen deel te nemen aan de vergaderingen van die commissie.
4. De voorzitter van de raad en de secretaris van de raad kunnen de vergaderingen bijwonen van een commissie als bedoeld in artikel 12 of 13.
5. De in het eerste en tweede lid bedoelde vertegenwoordigers

kunnen, na overleg met de voorzitter van een commissie als bedoeld in artikel 13, ten hoogste twee ambtenaren van het desbetreffende ministerie aanwijzen, die de vergaderingen van de commissie kunnen bijwonen.

Artikel 16

1. De vergaderingen van de raad zijn openbaar.
2. Een vergadering of een gedeelte daarvan is niet openbaar in gevallen waarin de in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1978, 581) genoemde belangen op de in dat artikel bedoelde wijze kunnen worden geschaad.

Artikel 17

1. De raad stelt bij reglement regelen betreffende in elk geval:
 - a. de wijze van besluitvorming door de raad en door commissies als bedoeld in artikel 12 of 13, waaronder begrepen voorschriften omtrent het quorum en de verwerking van minderheidsstandpunten;
 - b. de samenstelling en de werkwijze van het presidium;
 - c. de samenstelling en de werkwijze van commissies als bedoeld in artikel 12 of 13, waaronder begrepen voorschriften omtrent het aantal leden, de plaatsvervangende leden en de openbaarheid van vergaderingen;
 - d. het inwinnen van informatie bij overheidsdiensten en bij instellingen en groeperingen buiten de overheid;
 - e. het houden van hoorzittingen;
 - f. het (doen) verrichten van onderzoek ten behoeve van het uitbrengen van een advies, en
 - g. het uitbrengen van het jaarverslag.
2. Het reglement, bedoeld in het eerste lid, alsmede wijzigingen daarvan, behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 18

1. De kosten van de raad en van het secretariaat komen voor rekening van het Rijk.
2. De raad stelt jaarlijks een ontwerp-begroting op van de in het eerste lid bedoelde kosten en legt dit ontwerp voor aan Onze Minister.

Artikel 19

1. Telkens binnen een termijn van drie jaren brengt de raad aan Onze Minister een rapport uit, waarin de taakvervulling van de raad aan een onderzoek wordt onderworpen en waarin voorstellen tot veranderingen kunnen worden gedaan.
2. De raad zendt een exemplaar van een rapport als bedoeld in het eerste lid, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.
3. Binnen drie maanden na ontvangst van een rapport als bedoeld in het eerste lid, deelt Onze Minister de conclusies die hij aan dat rapport verbindt, schriftelijk mede aan de raad.
4. Onze Minister zendt een afschrift van de in het derde lid bedoelde conclusies aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Hoofdstuk 3

Het Staatstoezicht op de volkshuisvesting

Artikel 20

1. De inspecteur-generaal kan de inspecteurs aanwijzingen en opdrachten geven met betrekking tot de uitvoering van hun taak en de inrichting van de dienst.
2. De inspecteur-generaal verstrekt de inspecteurs de nodige gegevens en voorlichting en treedt zo nodig met hen in overleg omtrent de uitvoering van hun taak.

Artikel 21

1. Het uitbrengen van schriftelijke adviezen en het verstrekken van schriftelijke inlichtingen aan Onze Minister geschiedt door of door tussenkomst van de inspecteur-generaal.
2. Bij de voorbereiding van adviezen of inlichtingen als bedoeld in het eerste lid, betreft de inspecteur-generaal de inspecteur wiens ambtsgebied het betreft.

Artikel 22

1. De inspecteurs verstrekken de inspecteur-generaal op verzoek dan wel uit eigen beweging alle voor deze van belang zijnde gegevens.
2. De inspecteurs brengen op verzoek van de inspecteur-generaal periodiek of incidenteel, schriftelijk of mondeling verslag uit omtrent bij dat verzoek aan te geven aangelegenheden betreffende de volkshuisvesting binnen hun ambtsgebied.

Artikel 23

1. De inspecteur-generaal wordt in de uitoefening van zijn taak bijgestaan door één of meer inspecteurs in algemene dienst en, voor zover nodig, door toegevoegde ambtenaren.
2. Onze Minister wijst één of meer inspecteurs in algemene dienst aan als plaatsvervangend inspecteur-generaal en bepaalt wie bij ontstentenis van de inspecteur-generaal optreedt als waarnemend inspecteur-generaal.

Artikel 24

1. De inspecteurs worden in de uitoefening van hun taak bijgestaan door toegevoegde ambtenaren.
2. Onze Minister wijst, op de voordracht van de inspecteur-generaal, ten minste één van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren aan als adjunct-inspecteur.
3. Een inspecteur wordt bij afwezigheid, belet of ontstentenis vervangen door een andere inspecteur of door een adjunct-inspecteur.
4. De inspecteur-generaal regelt de in het derde lid bedoelde vervanging door een schriftelijke aanwijzing.

Artikel 25

Indien de inspecteur-generaal of een inspecteur in algemene dienst een onderzoek als bedoeld in artikel 78, onderdeel a, van de Woningwet instelt, wordt hierbij de inspecteur betrokken binnen wiens ambtsgebied dit onderzoek plaatsvindt.

Hoofdstuk 4

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 26

1. De benoeming van de leden van de raad, die zijn benoemd vóór de inwerkingtreding van dit besluit, wordt geacht te zijn ingegaan op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

2. De raad stelt voor zijn leden een rooster van aftreden vast.

3. Het rooster van aftreden wordt zodanig ingericht dat aan het einde van het tweede, derde en vierde jaar steeds een derde deel van de leden aftreedt.

Artikel 27

Het Organisatiebesluit volkshuisvesting van 16 juli 1965 (Stb. 329) wordt ingetrokken

Artikel 28

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 oktober 1990.

Artikel 29

Dit besluit kan worden aangehaald als «Organisatiebesluit volkshuisvesting».

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 4 juli 1990

Beatrix

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. Heerma

Uitgegeven de *negentiende* juli 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 augustus 1990, nr. 156

NOTA VAN TOELICHTING

§ 1. Algemeen

§ 1.1. Inleiding

De onderhavige herziening van het Organisatiebesluit volkshuisvesting (Stb. 1965, 329), zoals laatstelijk gewijzigd bij besluit van 13 juli 1987 (Stb. 385), strekt ertoe een aantal gewenste en een aantal verplichte wijzigingen aan te brengen in de bepalingen betreffende de Raad voor de Volkshuisvesting (RAVO) en het Staatstoezicht op de volkshuisvesting. Gezien de grote hoeveelheid aanpassingen en toevoegingen is besloten de vorm van een herziening te kiezen.

De wijzigingen die betrekking hebben op de RAVO zijn noodzakelijk geworden waar het betreft de aanpassing aan de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen (Stcrt. 1987, 67). Verder zijn in het besluit de formele bevoegdheden, met name die van de voorzitter en de raad, op een meer gangbare wijze verdeeld. Daarnaast is rekening gehouden met de uitkomst van de gevoerde discussie over de organisatie, onder meer ten aanzien van belangenverstrengeling bij de leden van de vaste commissie voor onderzoek en ontwikkeling met betrekking tot de volkshuisvesting.

De bepalingen met betrekking tot het Staatstoezicht zijn gewijzigd om de nu al in de praktijk bestaande situatie, met name de feitelijke relatie tussen de inspecteur-generaal van de volkshuisvesting en de inspecteurs van de volkshuisvesting, een stevigere juridische basis te verschaffen. Voorts bevat het besluit geen regeling meer betreffende de aanwijzing van standplaatsen.

Ten slotte zijn er in het besluit diverse uit wettechnisch oogpunt wenselijke veranderingen opgenomen, waarbij onder meer de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek (Stcrt. 1984, 52) in acht zijn genomen, en is er gestreefd naar harmonisatie met vergelijkbare regelgeving.

§ 1.2. Relatie tot de herziening van de Woningwet

De grondslag voor het Organisatiebesluit volkshuisvesting is voor de RAVO gelegen in de artikelen 75, tweede lid, en 77 van de Woningwet (Stb. 1964, 222) en voor het Staatstoezicht in de artikelen 81 en 84 van die wet.

In het onderhavige besluit is geen rekening gehouden met de bij de Staten-Generaal aanhangig zijnde herziening van de Woningwet (Kamerstukken II 1986/87, 20 066). Zodra de herziene Woningwet van kracht wordt, zal dit besluit aan die wet moeten zijn aangepast. Aangezien de inwerkingtreding van de herziene Woningwet naar verwachting nog enige tijd zal vergen en het niet wenselijk is dat de onderhavige herziening van de regeling betreffende de RAVO en het Staatstoezicht op de volkshuisvesting nog langer op zich laat wachten, is besloten thans over te gaan tot herziening van het Organisatiebesluit volkshuisvesting.

Overigens ben ik in het kader van de harmonisatie van regelingen van adviesorganen in de tot de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer behorende wetten voornemens te gelegener tijd een voorstel te doen onderdelen van dit besluit alsnog in de Woningwet op te nemen, teneinde de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen nog strikter uit te werken waar het betreft het niveau van regelgeving waarop bepalingen met betrekking tot adviesorganen worden geregeld.

§ 1.3. Emancipatie

Het algemene rijksbeleid is gericht op het doen opheffen van de ondervertegenwoordiging van vrouwen in onder meer ook adviesorganen. Aangezien een deel van de benoemingen van de leden van de raad geschiedt op de voordracht van organisaties of instellingen, wordt van deze organisaties en instellingen verwacht dat ze bij het doen van een voordracht met bedoeld rijksbeleid rekening houden.

§ 1.4. Advies van de RAVO

De RAVO heeft op 8 mei 1989 advies uitgebracht over het voorontwerp-Besluit tot herziening van het Organisatiebesluit volkshuisvesting (advies nr. 159) en heeft te kennen gegeven waardering te hebben voor het feit dat rekening is gehouden met voorstellen die uit discussies binnen de RAVO naar voren zijn gekomen. De RAVO stemde dan ook in hoofdlijnen met het voorontwerp-besluit in. Op het advies is, voor zover van belang, in de artikelsgewijze toelichting nader ingegaan.

§ 1.5. Financiële gevolgen

De uit het onderhavige besluit voortvloeiende financiële gevolgen zullen niet afwijken van die, welke voortvloeien uit het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting. De kosten komen in de begroting van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer tot uitdrukking.

§ 1.6. Deregulering

Het besluit is getoetst aan de Aanwijzingen van de minister-president van 16 januari 1985 inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18). Geconcludeerd is dat het besluit uit het oogpunt van deregulering geen bezwaar ontmoet.

§ 2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Gelet op het feit dat in artikel 74 van de Woningwet is bepaald dat de raad adviseert over zaken betreffende de volkshuisvesting en in het onderhavige besluit op grond van artikel 77 van die wet nadere voorschriften kunnen worden gegeven met betrekking tot de taak van de RAVO, is in dit artikel een indicatie gegeven van de onderwerpen waarover in elk geval moet worden geadviseerd.

In artikel 5 van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting waren de onderwerpen waarover de raad adviseert, gekoppeld aan een vaste commissie. In het onderhavige besluit is deze koppeling losgelaten en is er een niet-limitatieve opsomming opgenomen waarover in elk geval dient te worden geadviseerd.

De drie in het eerste lid genoemde onderwerpen komen overeen met die, genoemd in artikel 5, eerste lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting, met dien verstande dat in de huidige redactie advisering ten aanzien van het onderwerp, genoemd in artikel 5, eerste lid, onderdeel a, «gebied van de volkshuisvesting in het algemeen», niet is overgenomen, omdat deze algemene omschrijving overeenkomt met die in artikel 74 van de Woningwet. De RAVO constateerde in zijn advies terecht dat deze bepaling niet beperkend kan werken ten aanzien van onderwerpen waarover de RAVO op grond van artikel 74 van de Woningwet wordt gehoord.

Bij vorengenoemd besluit van 13 juli 1987 is artikel 5 van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting gewijzigd in die voege dat er een vaste commissie ter voorbereiding van adviezen over onderzoek en ontwikkeling betreffende de volkshuisvesting aan de RAVO werd toegevoegd. Tussen 1976 en 1986 geschiedde de advisering over deze onderwerpen door de Voorlopige Raad van Advies voor het Onderzoek betreffende de Gebouwde Omgeving (VRA-OGO). Deze voorlopige raad kreeg geen definitieve status als zelfstandig adviesorgaan en is met ingang van 1 januari 1986 opgeheven. Het voornemen bestond conform het voorstel van een Raamwet sectorraden onderzoek en ontwikkeling (Kamerstukken II 1985/86, 19 333) een zelfstandig adviserende commissie bij de RAVO in te stellen. Daar door aanvaarding van het amendement-Lansink (Kamerstukken II 1985/86, 19 333, nr. 10) de mogelijkheid van instelling van een sectorraad als zelfstandig adviserende commissie van een bestaande beleidsraad kwam te vervallen, konden op grond van de Raamwet sectorraden onderzoek en ontwikkeling (Stb. 1987, 239) slechts aparte adviesraden voor onderzoek en ontwikkeling worden ingesteld. De advisering over onderzoek en ontwikkeling betreffende de volkshuisvesting werd niet van zodanig gewicht geacht dat deze de instelling van een dergelijke sectorraad rechtvaardigde. Derhalve is in vorenbedoeld besluit bepaald dat de RAVO zelf adviseert over onderzoek en ontwikkeling met betrekking tot de volkshuisvesting, waarbij de voorbereiding van de advisering in een vaste commissie diende te geschieden. Gelet hierop is in artikel 12, eerste lid, van het onderhavige besluit het instellen van een permanente commissie voor onderzoek en ontwikkeling voorgeschreven.

Voorts werd bij de wijziging van 13 juli 1987 een bepaling opgenomen, die beoogde deelname aan de commissie onderzoek en ontwikkeling uit te sluiten van leden bij wie een belangenverstrengeling zou kunnen bestaan tussen enerzijds de advisering inzake de bevordering van onderzoek en anderzijds de betrokkenheid uit hoofde van beroep of functie.

In het onderhavige besluit is een dergelijke bepaling niet uitdrukkelijk opgenomen, omdat het naar mijn oordeel tot de verantwoordelijkheid van de raad zelf behoort vorenbedoelde belangenverstrengeling te voorkomen. Bovendien is het onwenselijk het vermijden van belangenverstrengeling te beperken tot werving en aanwijzing van leden van de commissie onderzoek en ontwikkeling.

Dit behoeft evenwel niet te betekenen dat in de praktijk een versoepeling ten aanzien van de in artikel 5, tweede lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting vervatte normen zal optreden. Immers, ik ga er van uit dat de raad bij de werving en de aanwijzing van leden van een commissie rekening zal houden met de onwenselijkheid dat de leden betrekkingen vervullen waarvan de uitoefening ongewenst is met het oog op een goede vervulling van hun lidmaatschap of op handhaving van hun onpartijdigheid en onafhankelijkheid of van het vertrouwen daarin. De RAVO ondersteunde deze opvatting: hij acht het, gelet op het belang van een zorgvuldige voorbereiding van adviezen, vanzelfsprekend dat hij voor evenwichtig samengestelde commissies zal zorgdragen.

Ten aanzien van de in het tweede lid vervatte bepaling merkte de RAVO op hiermee te kunnen instemmen, onder meer omdat deze bepaling een formele bevestiging bevat van wat reeds in de praktijk, zij het door tussenkomst van de betrokken bewindspersoon, als mogelijkheid werd ervaren.

Artikel 3

In het eerste lid is de regeling gegeven omtrent de omvang van de

RAVO. Daarbij is wat het maximum aantal leden betreft rekening gehouden met de huidige grootte.

In het tweede lid is het in artikel 4, tweede lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting bepaalde in dier voege gewijzigd dat niet meer de voorzitter van de raad wordt gehoord, maar de raad. Deze wijziging vloeit voort uit het uitgangspunt van harmonisatie van regelgeving en houdt een meer gangbare wijze van verdeling van bevoegdheden in. Een en ander sluit niet uit dat de raad in het huishoudelijk reglement bevoegdheden kan delegeren.

Voor de goede orde zij opgemerkt dat de benoeming van de voorzitter ingevolge artikel 76 van de Woningwet door de Kroon geschiedt.

Artikel 4

Dit artikel bevat de inhoud van artikel 3 van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting.

Evenmin als in het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting is aanwijzing van plaatsvervangende leden toegestaan. Zo wordt voorkomen dat er oneigenlijke extra leden deel uitmaken van de raad en blijft het gevaar van communicatiestoornissen vrij gering. Bovendien zijn leden die op grond van hun persoonlijke kwaliteiten worden benoemd minder goed vervangbaar.

In afwijking van de algemene regel dat geen plaatsvervangende leden toegestaan, kan door de RAVO ex artikel 17, eerste lid, onderdeel c, in zijn reglement worden bepaald dat plaatsvervangende leden van commissies mogelijk is. De in dat artikel geboden mogelijkheid een dergelijke uitzondering te maken, heeft het bevorderen van een efficiënte en deskundige voorbereiding ten doel.

Artikel 5

Dit artikel beperkt de lidmaatschapsduur. De RAVO heeft bezwaren, van zowel principiële als praktische aard, tegen deze beperking geuit. Hierdoor zou naar het oordeel van de RAVO het voordrachtsrecht van organisaties worden aangetast en zouden organisaties in praktische problemen kunnen komen door het gebrek aan functionarissen die het gewenste niveau en de gewenste kwaliteit hebben om de organisatie te vertegenwoordigen. Besloten is desondanks de beperking van de lidmaatschapsduur in het besluit op te nemen, omdat de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen dit verplicht stellen, waarbij benoeming voor een periode van ten hoogste vier jaren de voorkeur heeft, en naar mijn mening onvoldoende grond bestaat om hiervan af te wijken. Het voordrachtsrecht wordt niet aangetast, omdat de organisaties in beginsel elke vertegenwoordiger kunnen voordragen, behalve die personen die al zijn herbenoemd. Voor de laatstbedoelde categorie bestaat bovendien in bijzondere gevallen de uitzonderingsmogelijkheid van het derde lid. Aangezien de RAVO ook zelf reeds aangaf dat vaak aan het lidmaatschap binnen de maximale termijn een einde komt door beëindiging of verandering van functie van leden bij hun organisaties, kan worden gesteld dat van een daadwerkelijke beperking van de keuzemogelijkheid van organisaties geen sprake is.

Daar een zekere continuïteit in de advisering gewenst is, is in het tweede lid in de mogelijkheid van herbenoeming voorzien. De in de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen geuite voorkeur herbenoeming slechts eenmaal voor een zelfde periode, in casu dus maximaal vier jaren, te laten plaatsvinden, is in het onderhavige besluit overgenomen. In beginsel moet hieraan strikt de hand worden gehouden. In het derde lid is echter een uitzonderingsmogelijkheid opgenomen, waardoor in bijzondere gevallen een tweede herbenoeming mogelijk is. Het is de

bedoeling dat zeer spaarzaam van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt. Er moeten dan ook zeer gegronde redenen worden aangevoerd om voor een derde termijn in aanmerking te komen. Te denken valt aan een lid van een organisatie of instelling, die van bijzondere waarde is gebleken en wiens vertrek uit de RAVO een niet op korte termijn op te vullen leemte zou veroorzaken of aan de situatie waarin een lid een tussentijds opgevallende plaats met een nog beperkte zittingsduur heeft ingenomen. Overigens sluit deze bepaling niet uit dat incidenteel een lid na een benoemingsperiode en een eventuele herbenoemingsperiode na verloop van tijd wederom als lid wordt benoemd en herbenoemd.

Het schriftelijke verzoek dient tijdig te worden ingediend, opdat bij een eventuele afwijzing voldoende tijd overblijft om een nieuwe voordracht te doen.

Artikel 6

In dit artikel zijn enkele gangbare bepalingen met betrekking tot het einde van het lidmaatschap opgenomen.

Doordat het eerste lid bepaalt dat het lidmaatschap bij het bereiken van de 70-jarige leeftijd nog slechts de resterende kalendermaand kan voortduren, wordt het onaantrekkelijk gemaakt personen voor te dragen die in verband met hun leeftijd nog slechts voor kortere tijd deel kunnen uitmaken van de RAVO.

Artikel 7

Het eerste lid bevat een bepaling die overeenkomt met artikel 2, eerste lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting. Het is niet meer noodzakelijk de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een zelfstandig recht op een ministerieel vertegenwoordiger toe te kennen, zoals onder vigueur van het vorige besluit nog het geval was, omdat de betrokkenheid van de in artikel 2 van dat besluit genoemde Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, gelet op artikel 75, eerste lid, onderdeel a, van de Woningwet, uitsluitend het volksgezondheidsaspect betrof, welk aspect nu mede onder verantwoordelijkheid van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur valt.

De in het tweede lid opgenomen bepaling is nieuw. Desgewenst kunnen, na tussenkomst van de minister, ook andere ministeries worden betrokken bij de besluitvorming in de raad. De ministeriële vertegenwoordigers, dan wel hun plaatsvervangers, hebben een adviserende rol en kunnen zo nodig een toelichting geven op, dan wel de achtergronden schetsen van de inhoud van de adviesaanvraag.

Naar aanleiding van het advies van de RAVO is – in afwijking van de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen – in dit artikel en in artikel 15 niet de status van adviserend lid aan ministeriële vertegenwoordigers en hun plaatsvervangers toegekend, niet zozeer omdat het in strijd zou zijn met de Woningwet, zoals de RAVO stelde, maar ter vermindering van de suggestie dat ministeriële vertegenwoordigers of hun plaatsvervangers lid zijn van de raad of, waar het betreft artikel 15, van een commissie.

Artikel 8

Artikel 7, eerste lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting bepaalde dat de voorzitter van de raad deskundigen kan uitnodigen. In het onderhavige artikel is deze bevoegdheid aan de raad zelf toegekend, omdat deze immers verantwoordelijk is voor de adviezen. Bovendien sluit een dergelijke bevoegdheidsverdeling beter aan op de praktijk. Dit betekent evenwel niet dat de raad deze bevoegdheid niet zou kunnen delegeren aan de voorzitter.

Artikel 9

Dit artikel bevat de formele grondslag voor het bestaan van het presidium en sluit zoveel mogelijk aan bij de bestaande situatie. De RAVO dient, aldus blijkt uit artikel 17, eerste lid, onderdeel b, in het huishoudelijk reglement nadere regelen te stellen met betrekking tot de samenstelling en de werkwijze van het presidium.

Artikelen 10 en 11

Deze artikelen bevatten bepalingen betreffende de positie van de secretaris en de samenstelling, de rechtspositie en de taak van het secretariaat.

In artikel 4, derde lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting was slechts een bepaling gelijksoortig aan artikel 10, derde lid, opgenomen. De regeling met betrekking tot het secretariaat is echter in het onderhavige besluit uitgebreider, omdat rekening is gehouden met de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen.

In artikel 10, eerste lid, wordt de positie van de secretaris vastgelegd. Het is wenselijk in dat lid de onafhankelijkheid van de secretaris en, gelet op het feit dat de secretaris ingevolge artikel 10, vierde lid, de leiding over het secretariaat heeft, daarmee ook van het secretariaat te waarborgen, aangezien de secretaris, de plaatsvervangende secretarissen en de overige medewerkers van het secretariaat ingevolge artikel 10, vijfde lid, ambtenaar in de zin van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530) zijn en hun bezoldiging dus voor rekening van de staat komt. De minister draagt derhalve zorg voor het goed functioneren van het secretariaat, maar heeft hierover verder geen zeggenschap.

In het kader van het streven naar harmonisatie van regelgeving is in artikel 10, tweede lid, bepaald dat de secretaris geen lid is van de raad.

Tot de in artikel 11, tweede lid, bedoelde bescheiden behoren ook de archiefbescheiden.

Artikel 12

In het eerste lid is de verplichting tot het instellen van een permanente commissie voor onderzoek en ontwikkeling opgenomen, teneinde te waarborgen dat over dit terrein van advies wordt gediend; dit is te meer van belang, omdat – zoals ook de RAVO stelde – deze advisering een meer voortschrijdend karakter heeft, waarbij de continuïteit een factor van belang is.

Het op grond van het eerste lid instellen van andere permanente commissies is facultatief; vermeld zij echter dat op grond van dit artikel niet alleen de mogelijkheid bestaat permanente commissies in te stellen ten behoeve van de advisering omtrent de overige in artikel 2, eerste lid, genoemde onderwerpen, waarbij valt te denken aan de op grond van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting ingestelde vaste commissies voor bouw en voor financiering, maar ook ten behoeve van minder specifieke onderwerpen, zoals bij de eveneens op grond van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting bestaande vaste commissie voor algemene zaken.

Conform de in de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen geuite voorkeur is in dit besluit gekozen voor een tijdelijk karakter van sub-organen. Aangezien het niet wenselijk is verschillende termijnen in een besluit op te nemen zonder gegronde reden voor het maken van verschil, komt de termijn van maximaal vier jaren overeen met de lidmaatschapstermijn.

Het in het vierde lid geïntroduceerde evaluatierapport dient ertoe de

taak, de samenstelling, de werkwijze en de noodzaak van het bestaan van de commissie te toetsen ter voorbereiding van het besluit de termijn van instelling al of niet te verlengen. Er moet binnen een termijn van drie jaren een evaluatierapport zijn uitgebracht, zodat tijd voor discussie en vorming van een weloverwogen oordeel aanwezig is.

Artikelen 13 en 14

Ter voorbereiding van adviezen kunnen bijzondere commissies worden ingesteld. Deze commissies onderscheiden zich van de in artikel 12 bedoelde commissies, doordat hun taak beperkt is tot de voorbereiding van specifieke adviezen.

In tegenstelling tot artikel 6, eerste lid, van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting is in het eerste lid van artikel 13 bepaald dat bijzondere commissies door de raad worden ingesteld. Delegatie van deze bevoegdheid aan de voorzitter is ook hier mogelijk.

Artikel 14, derde lid, is naar aanleiding van een opmerking ter zake van de RAVO zodanig gewijzigd dat niet de voorzitter van de raad, maar de secretaris voorziet in het secretariaat van een commissie. De secretaris is immers op grond van artikel 10, vierde lid, verantwoordelijk voor het secretariaat.

Op grond van artikel 17, eerste lid, onderdeel c, dient de raad, zoals al vermeld in de toelichting op artikel 4, in zijn reglement voorschriften op te nemen met betrekking tot de plaatsvervangende leden van commissies.

Artikel 15

Het geven van nadere toelichting op en het schetsen van achtergronden van de regeling waarover advies is gevraagd, is juist van belang bij de voorbereiding van dat advies. Derhalve is in dit voorschrift bepaald dat de ministeriële vertegenwoordigers of hun plaatsvervangers de vergadering kunnen bijwonen. Zij hebben, evenals de in het vijfde lid bedoelde ambtenaren, een adviserende rol.

Daar ook deskundigheid al in het voorbereidend stadium gewenst kan zijn, bepaalt het derde lid dat de commissie deskundigen kan uitnodigen deel te nemen aan de vergaderingen.

De inspecteur-generaal van de volkshuisvesting of zijn plaatsvervanger is op grond van artikel 75, tweede lid, van de Woningwet gerechtigd om raadsvergaderingen bij te wonen. Het onderhavige besluit geeft hem echter niet de zelfstandige bevoegdheid om commissievergaderingen bij te wonen, dit in tegenstelling tot de door de minister aangewezen vertegenwoordiger of diens plaatsvervanger, die op grond van artikel 15, eerste lid, gerechtigd is tot het bijwonen van alle commissievergaderingen. Reden voor dit onderscheid is dat de inspecteur-generaal van de volkshuisvesting niet als mijn vertegenwoordiger, maar in de hoedanigheid van inspecteur-generaal van de volkshuisvesting aan de raadsvergaderingen deelneemt en derhalve niet primair een adviserende en toelichtende taak heeft zoals mijn vertegenwoordiger, terwijl die taak zoals gezegd juist bij commissievergaderingen van belang is.

Artikel 16

Op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (WOB; Stb. 1978, 581) zijn de adviesaanvraag en het advies in beginsel openbaar. Uitzonderingen zijn mogelijk, waarbij met name de in artikel 4 van de WOB genoemde gronden van belang zijn.

In het onderhavige besluit is deze systematiek overgenomen ten aanzien van de plenaire vergaderingen van de raad: in het eerste lid

wordt openbaarheid als uitgangspunt genomen, terwijl het tweede lid bepaalt dat vergaderingen of gedeelten daarvan, in geval de in artikel 4 van de WOB genoemde belangen op de in die bepaling bedoelde wijze kunnen worden geschaad, niet openbaar zijn.

De in artikel 4 van de WOB genoemde absolute belangen zijn, kort weergegeven:

1. de eenheid van de Kroon;
 2. de veiligheid van de staat;
 3. vertrouwelijk aan de overheid meegedeelde bedrijfsgegevens;
- de in dit artikel genoemde relatieve belangen, waarbij dus belangenafweging dient plaats te vinden:
4. buitenlandse betrekkingen;
 5. economische en financiële overheidsbelangen;
 6. opsporing en vervolging van strafbare feiten;
 7. overheidsinspectie, -controle en -toezicht;
 8. privacy, en
 9. het voorkomen van onevenredige bevoor- of benadeling bij betrokkenen.

Het uitgangspunt van openbaarheid behoeft niet a priori te bestaan voor commissievergaderingen, daar hier slechts voorbereidende werkzaamheden plaatsvinden. In het huishoudelijk reglement dient de raad hieromtrent regels te stellen, aldus artikel 17, eerste lid, onderdeel c.

Artikel 17

Het eerste lid bepaalt omtrent welke onderwerpen de raad in elk geval regels in zijn huishoudelijk reglement dient te geven. De RAVO gaf de voorkeur aan de bevoegdheid om bij reglement nadere regels betreffende bepaalde onderwerpen te geven boven een verplichting daartoe, teneinde meer vrijheid te hebben om een optimale werkwijze te ontwikkelen. Gelet op het belang dat aan een regeling van de in het eerste lid genoemde onderwerpen moet worden gehecht – hierbij dient te worden aangetekend dat oorspronkelijk twee van de in de opsomming van het eerste lid genoemde onderwerpen van een zodanig belang werden geacht dat een regeling met betrekking tot die onderwerpen in het voorontwerp-besluit was opgenomen – is het verplichtend karakter van deze bepaling naar mijn mening uiterst wenselijk. Er blijft nog voldoende (beleids)vrijheid over bij de uitwerking van deze verplichting in het reglement.

Voorts – zo blijkt uit de in de aanhef van het eerste lid genoemde woorden «in elk geval» – heeft de raad in beginsel de volledige vrijheid om ook andere dan de in dat lid genoemde onderwerpen in zijn reglement te regelen.

De in het eerste lid genoemde onderwerpen vloeien deels voort uit de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen. Mede naar aanleiding van het advies van de RAVO is besloten om, zoals gezegd anders dan in het voorontwerp-besluit, in dit besluit niets voor te schrijven met betrekking tot het aantal leden van de commissies en de mogelijkheid van plaatsvervangende commissieleden, maar dit door de RAVO in zijn reglement te laten regelen.

De in het tweede lid vervatte ministeriële goedkeuring van het reglement is opgenomen in verband met het feit dat in artikel 77 van de Woningwet is bepaald dat de voorschriften omtrent de samenstelling, benoeming, taak en werkwijze van de raad bij algemene maatregel van bestuur moeten worden gegeven. Nu het eerste lid het geven van een deel van die voorschriften aan de raad overlaat, is het, gelet op de formulering van de wet, noodzakelijk dat die voorschriften door de minister worden goedgekeurd.

De door de RAVO gedane suggestie in het besluit een bepaling op te nemen op grond waarvan het reglement wordt geacht te zijn goedgekeurd indien de minister niet binnen twee maanden na het ter goedkeuring aanbieden zijn beslissing daarover aan de RAVO kenbaar heeft gemaakt, is niet overgenomen, omdat het niet wenselijk is dat het in de praktijk plaatsvindende overleg over het reglement onder tijdsdruk staat en bovendien het feit dat de minister gedwongen is zijn goedkeuring aan het voorgelegde reglement te onthouden in gevallen waarin het overleg nog niet is afgerond of – mogelijk op detailpunten – nog geen overeenstemming is bereikt, een contraproductief effect heeft. Voorts dient het risico van uit een fictief goedgekeurd reglement voortvloeiende, voor het Rijk onacceptabele (financiële) consequenties te worden vermeden.

Artikel 18

De kosten van de RAVO worden jaarlijks aangegeven, hetzij binnen één algemeen artikel op de begroting van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, hetzij binnen één artikel op de begroting van een beleidsonderdeel van dit ministerie.

Onder de in het eerste lid bedoelde kosten valt in elk geval de apparaatzorg van het secretariaat. Dat de bezoldiging van het secretariaat voor rekening van het rijk komt, volgt al uit artikel 10, vijfde lid.

Met de opname van het tweede lid is uitvoering gegeven aan de in de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen vervatte richtlijnen ter zake.

Artikel 19

In deze bepaling zijn de in de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen opgenomen richtlijnen verwerkt. In het evaluatierapport dient in elk geval aandacht te worden besteed aan de taak, de samenstelling, de inrichting en de werkwijze van de RAVO.

Artikelen 20 tot en met 25

De bepalingen betreffende het Staatstoezicht op de volkshuisvesting zijn in overeenstemming gebracht met de in de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek opgenomen richtlijnen. Inhoudelijk is de regeling van de relatie tussen de inspecteur-generaal en de inspecteurs van de volkshuisvesting voor een deel aangepast aan de al in de praktijk bestaande situatie.

De in artikel 15 van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting gegeven bepaling met betrekking tot de aanwijzing van de standplaatsen van de inspecteur-generaal en van de inspecteurs is in het onderhavige besluit uit het oogpunt van vermindering van regelgeving niet overgenomen, aangezien deze aanwijzing even goed in de desbetreffende benoemingsbesluiten kan worden geregeld.

Artikel 26

Gelet op het feit dat de zittende leden van de RAVO op grond van het vorige Organisatiebesluit volkshuisvesting voor onbepaalde tijd zijn benoemd en artikel 5, eerste lid, van het onderhavige besluit bepaalt dat een lid van de raad voor ten hoogste vier jaren wordt benoemd, is in artikel 26, eerste lid, aangegeven dat de benoeming van zittende leden wordt geacht te zijn ingegaan op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

Om te voorkomen dat alle leden na vier jaar gelijktijdig aftredend zijn, is in artikel 26, tweede lid, bepaald dat de raad moet voorzien in een

rooster van aftreden. Door het bepaalde in artikel 26, derde lid, zijn na vier jaar alle leden vervangen, dan wel herbenoemd.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. Heerma